

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGTELENSÉGI PÁRT HIVATALOS KOZLONYA.

ELŐFIZETESI ÁRAK:

Helyben: félévre 6 kor., negyedév 8 kor. — fill.
Vidéken: félévre 9 kor., negyedévre 4 kor. 50 fill.

SZERKESZTŐ

BENEDEK JÁNOS.

POLITIKAI ROVATYKZTÓ:

Dr. BOROSS LAJOS.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ

SZEKELY IMRE.

SZE KESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Fő tér 42. szám. Lamprecht palota
első emelet, az udvarban.

Bizzunk igazságunkban.

Irta: **Kossuth Ferencz.**

— február 20.

Alkotmányértéssel megkérdezték a nemzetet, hogy mondja meg, mit akar? Biztak abban, hogy a választási törvény botrányos gyarlósága, a hatalom erőszaka, a vesztegetes ereje és a szegénység ösztönzése, nekik fognak adni igazat.

Biztak, de csalódtak. Elakartak minket söpörni és mi söpörtük el őket. Többségük tulnyomó volt és most kisebbségbe jutottak.

Mindennek daczára, nem nyugodtak bele a nemzet ítéletébe; reményeiket nem adták fel; az ő nevükben folynak a fondorlatok tovább is, itthon az ugratással, — Bécsben az intrikával.

Nehéz felhők tornyosulnak tehát hazánk egén!

Mi lett volna természetesebb, mint az, hogy elfogadtassék a szövetségi ellenzék programja.

Ez nem függetlenségi program; az ország a függetlenségi pártnak nem adott abszolút többséget; a függetlenségi párt jól tudja tehát, hogy az ő sajátos programját a maga egészében, most nem valósíthatja meg; mert csak azt valósíthatja meg, amire nézve megvan a többség.

Másként azonban a szövetségi ellenzék más pártjában is van elég belátás, elég méltanyosság annak elismerésére, hogy az általános irányzatnak a függetlenségi párt, mint a legnagyobb párt irányzata felé kell hajlania.

Azonban nem is a függetlenségi párt programjában, amely az önálló magyar hadsereget követeli, hanem a szövetségi ellenzék programjában benne van azoknak a nemzeti vívmányoknak a követelése, melyeket a 67 es alap sem zár ki, vagyis a magyar nyelv, zászló és jelvények tekintetében.

Ebben az irányban valamelyes kézzelfogható haladást követel a közvélemény Magyarországon s ez előtt zárkóznak el Bécsben.

Sokan azt mondhatnák, hogy a katonai vívmányok maradhatnak későbbre, mikor a megalkotandó törvények nagyobb erőt adnának majd a nemzetnek, tehát kivánságait akkor nagyobb erővel támogathatná.

Sokan azt hiszik, hogy a követelések későbbre halasztása nem képezne elvfeledést, mert a párt teljesen külön állva, külön szervezetével, külön vezetésével, elvei hangoztatásának teljes jogával, éppen oly teljesen kidomborodott elvi állásponton állhatna meg tovább is

mint most; az elvek szempontjából pedig mást úgy sem tehetett eddig, mint azt, hogy elveit hirdette, tehát ugyanazt tehetné tovább is, amit eddig tett.

Sokan úgy vélekednek, hogy az önálló vámtérület kivívása annyit esz, mint programunk felének megvalósítása. Továbbá a választási reform, a belügyi reformok, a szociálpolitikai reformok, — oly összességét képezhetnék az üdvös alkotásoknak, hogy az így megerősödött Magyarország küzdelme a végleges függetlenségért, erősebb és hathatósabb lenne, mint most.

Tagadhatatlan, hogy nagyon sok igazság van abban, amit így gondolnak sokan.

De azért, hogy ily irányban történhessék meg a kibontakozás, a párt egyhangú egyetértése ezzel az irányzattal, elkerülhetetlenül szükséges lenne.

Mihelyt vannak olyanok, kik még csak egy időre sem akarják kikapcsolni követeléseikből a katonai ügyeket, azonnal óriási akadályok gördülnek a kérdés ilyen egyszerű és előnyös megoldása elé; mert azonnal szakadás állna be pártunkban, amire alkalmat adni senkinek sem szabad.

Nekünk teljesen és mindenben

Távozóban.

A mogorva, esős októberi napokat egy ragyogó vasárnap váltotta fel.

E zrevéltlenül, mint a honfi lélek legnagyobb kínese, az a boldogító gondolat, mely megnyit minden szenvedőt és hűvé tesz a balszerencsében is, eloszlatta a ködöt, elűzte a fellegeket.

Rég nem óhajtottam annyira azt a levegőt, mint e napon; friss tiszta volt. Mintha a fák, a mezők most kezdték volna kinyitni virágaikat, mintha most kezdődött volna az a hatalmas élet, mely talán soha sem oly elragadó, mint amikor körülünk minden, megszabadulva a pusztulás szomorú végétől, először élvezi azt.

Es mi feledve minden gyötrelmet, elfeledve azt a sok elrettentő dolgot, amelyeknek gondolata megzavarja lelkünket, egy nemes érzélem tölt el, mely azonban sokkal inkább be van zárva szívünk mélyébe, mintsem hogy kitéphetnénk onnan.

Oly szépen előtötte az ég napsugárral ezt a tájat, oly szépen ragyogta be derült boltja a földet: hogy járjak be bár annyi szép vidéket, annyi hatalmas országot, ez legyen nekem a legszebb, az alföld legyen nekem a legkedvesebb, s ottan érzem magam a legboldogabban.

Pedig valóban ős volt!

A fák, a mezők most kezdtek volna

virágolni? — Édes csalódás. Hiszen sárgulnak a levelek, s ahelyett, hogy a pusztulás olyan szembetűnő jeleiként szálongtak volna tehetetlenül összevissza, titkon hullogáltak alá az anyaföldre. Es ott lent nem az örök tavasz harmateppjei csillogtak ám, a meglező napok eszézéséből mintha reafogtak volna a fűszálak hidegűlő ajkára az ég könnyei.

De a legrejtélyesebbek, a legtitkosabbak voltak előttem azok a gabonaföldek, amelyeken a mindeneket alkotó végzetével együtt munkálja jövőjét a magyar nép. A puszta, fekete szántások között itt-ott látszott a nagy reményekkel biztató szép vetés, s mellette sok helyt jó darab letarot, gazos földek, e napon úgy tetszett, mintha a magyar nép magukra hagyta volna: termékenyanyá, boldoggá tenni az egész országot, vagy, hogy a gyom, a dudva nyomja el még ezt a kevés reménységet is.

Egyet nem tudtam még elkerülni. Azt a néhány madarat, amely itt maradt a rideg napokra. Főlszálltak a magasba s mintha az én szenvedélyemmel járták volna át magát a napsugaras levegőt, az én szenvedélyemmel ezt a legszebb, legkedvesebb tájat. De hiszen azok sem azt a napot, ezt a kort dicsőítették; régi tiszta énekükkel, régi fenségükkel azokat a nagy multakat idézték elő, hogy ha van valami fölelevenítő a viruló természet nagyszerűségében,

meghassák vele a föld teremtő erejét, a föld lelkét: nincs kétségbeesőbb nyomorúság, mint ez a romlás, ez az enyészet; viruljon annak ki ismét minden, koronájukkal a fák, virágaikkal a mezők; új élet, szobbet, hatalmasabb jövőt, mint volt a mult!

Utam ez első óráiban egy jó barátom volt velem. De ahány óráig tartott az óvé, az én utam szinte annyi napig tartott; más utakon jártunk és e különböző utakon — hogy úgy mondjam — másként láttuk a világot.

— Boldog lehetsz — mondotta ő — hogy elmégy ebből az önérdéktől megméltelyesedett levegőből, ebből az öntehetlenségből, ebből a lelki és anyagi nyomorúsággal terhelt országából egy másikba: egy gazdag, hatalmas országba, amelyenről mi még csak álmodozunk. El innen, ahol akár merre tekintünk, nem találunk egyebet, mint csak azt, ami egy dicső multtal bíró és a régi nagy lélekkel dicsékvő nemzetet tönkretesz, egy szebb hazába, élni mindabban, ami még hatalmasabbá tesz egy nemzetet, mely régi nagy hírével járja a világot. Tudom, hogy velünk együtt szeretnél lenni ami nagy ünnepseinken, — mert hiába, ha mindjárt minden egyéb földi dicsőséget együtt találnál ott, találhatnál-e lelkasedést akárhol, mely közvetlenebb, mely melegbb lenne tenéked, mint akkor a mienk. De

egyét kell értenünk; de nemcsak nekünk, hanem az egész szövetkezett ellenzéknek.

Abban a perczben, midőn vagy ellenfeleinknek vagy a körülményeknek sikerülne léket ütni a szövetkezett ellenzék egyetértése által felállított védgáton, azonnal beömlenék e léken az az áradat, mely a régi kormánypárt uralmát vissza hozná az ő régi vétkeivel s a haza érdekeit feláldozó önzésével.

Tudjuk, hogy Bécsben folynak az intrikák; nálunk pedig az ugratások és a gunyolódások. Több újság leczkértet minket, kik évtizedek óta tartunk ki elveink mellett, azzal, hogy elveinktől tágitanunk nem szabad; oda kell állítani, szerintük, merőven a kérdést, hogy vagy mindent, vagy semmit. Ok, az ugratók azonban jól tudják, hogy azért izgatnak így, hogy a párt tulzásokba essék és ők kerülhessenek ismét arra a hatalomra, amelynek polczáról letaszította őket a nemzet ítélete.

Más helyen pedig azt találták ki, azért, hogy a világ előtt befejtessenek, hogy a mi pártunk, melynek élén állunk Apponyi, Thaly, és stb. Magyarország legfényesebb történelmi neveinek viselőitől környezve — — a mi pártunk műveletlen és tanulatlan párt, mely a barbárságba taszítja vissza az országot. Ha valaki nagyot akar mondani, jól teszi, ha mértéket tart, mert könnyen önmagát bélyegezheti meg; minden józan eszű ember kineveti azt, aki minket tanulatlannak, műveletlennek, modortalannak tart. Az pedig, ki a szabadság czégre alatt firkál, ne ütközzék meg azon, hogy a mi

mily gyötrelmes látni azután a könnyű láng kilobbanását, nem az a régi tűz ez már, amely valamikor annyi gonoszságot, annyi ellenséget tört és omladékaikon diosóséget épített a magyaroknak. Ott kint nem fogod látni ezt a mi bajunkat, még csak ne is emlékezz reá és szállj haza gondolatodban azokon a nagy napokon közénk. Tudom, hogy veünk együtt szeretnél ábrándozni egy szebb, egy hatalmasabb ezredévről. Menj, ott kint, ahol nemcsak ábrándoznak, nemcsak akarnak, hanem tesznek is, tanul meg, hogy az élet igazi ára a kitartó töretlen küzdelem!

Es beszélt volna többet is, vagy talán beszélt is, mit tudom én, mert hisz én hagytam beszélni.

Olyszépen előtötte az ég napsugárral ezt a tájat, hogy ez legyen nekem a legszébb, az Alföld legyen nekem a legkedvesebb s ottan érezzem magamat a legboldogabban; s az a boldogító gondolat, mely megengyhit minden szenvedést, s hívé tesz a balszerencsében is, elos latta a ködöt, elűzött minden csepp felleget.

S azt, amit az én barátom beszélt, mind nem értem. Nem érttem úgy a legkedvesebb sem, mint mostan.

Jó magyarok! erős, elszánt lélekkel, mint amilyen már oly sok magyar kebelben élt, mint amilyen a századok vésein át egyedül volt képes megtartani a hazát, őrzétek fel a gazosan maradt földet mind, teremtetek az ernyedő nemzeti élet helyébe egy igazit, ernyedtelent, mely betölti a ha-

pártunkban a nép fiaiból is vannak. Helyén van ez így; a népképviselő sorában s a magyar nép egyszerű, de méltóságteljes illetudásával köztünk helyet foglalhatnak a nép fiai, kik bizonyosan nem firkálnának olyasmit, mintamilyent egy szabadelvű vezérlapban volt alkalmunk osodálkozva olvasni.

Ugy látszik, hogy a nemzet ítéletét még vonakodnak elfogadni ott, hol az ország sorsa felett ítélnék.

Hosszu és terhes lesz tehát a krízis és nehéz a megoldás; nehéz feladat előtt állunk, de mindnyájunknak át kell éreznünk a helyzet komolyságát és azt, hogy nagy felelősséget rótt a nemzetváltainkra.

Ne hallgassunk tehát másra, mint saját lelkiismeretünkre; ne hallgassunk ellenfeleink ugratásaira és gunyolódásaira sem, bizunk egymásban és ügyünk igazságában és szándékaink tisztasága, honszerelmünk nagysága mindenkör pajzsunk lesz.

Szergiusz nagyherceg.

február 20.

Szergiusz nagyherceget, Miklós csár nagybátyját, az orosz kényuralmi párt vezetőjét és leghatalmasabb oszlopát, aki vérbe fojtotta az orosz diákok és munkások mozgalmát, a szent Moszkvában bombával megölték. A Kreml hatalmas falai, amelyek mögé költözött, megvédeni a gőgös kegyetlen urat nem tudták. Vére kiomlott az utczán, amelyet az ő parancsára legyilkolt áldozatok ezreinek vére festett pirosra a minapában. Férfiak és asszonyok, gyermekek, fiatalok és aggastyánok vére, akiket Szergiusz nagyherceg lemészároltatott, halomba lövetett, mert az ember jogát merték követelni maguknak, az ember szabadságát, biztosságát és munkája megbecsülését.

zát rendíthetetlen akarattal, önfeláldozó honszeretettel, mely erősebb, mint bármilyen gonoszság és mint amilyenek én gondoltam azon a napsugaras ószi napon, boldoggá teszi azt.

Szép ábránd; ezt mi mi dnyájan óhajtjuk, de az óhajtás még hiu, igen kevés, ugy-e, és mindennap csak egy újabb csalódás, minden peroczel csak több a panaszl! Pedig ahhoz nem kell emberfeletti munka, világhódítás, vagy bármi más, aminek még gondolata is kigunyolja önbizalmunkat; ahhoz nem kell egyéb, csak az, hogy minden egyes legyen — thatva attól a rendíthetetlen honszeretettől, a töretlen akarattól, csak az, hogy minden egyes érezze a maga kötelességét; őh ez nem elégszik meg hiu ábrándokkal, de olyan dolgokra volt képes mi den időben, melyek bámulatba ejtenek bennünket.

Nagy vörös szemével, szerteömlő sugaraival mintha át akarta volna ölelni azt az én „kis házamat“ és talán magával, vinni oly fenségesen tünkökölt a nap utójára nyugaton. Megfeszített figyelemmel és szétnyitott szemekkel én is úgy jártam át a szép alföldet, szép Tiszatáját és ha lettem volna oly hatalmas, mint a nap, megkíséreltem volna magammal hozni.

Páris, 1905.

Kertész István.

Mást nem kértek; de Szergiusz nagyherceg azt mondta: bilincset a kezükre, kacsukát az arczukba, golyót a szívébe! Ha egy fél millió elpusztul is belőle, marad még elég lakosa Oroszországnak! És aki marad, az legyen rab, engedelmes és jótaná szolgája a mindenható hatalomnak, amely a mellére térdel és akkor rugja szét a koponyáját, amikor kedve parancsolja. A nép arra való, hogy huzza az igát, fizesse a robotot és ontsa a vért, ha a hatalom becsúgya, vagy — a fejedelmi üzlet érdeke úgy kívánja. De jogot, szabadságot, méltánylást érte ne követeljen, mert akkor vasat kap a kezére és mellébe. Így érzett, gondolkodott és beszélt Szergiusz nagyherceg, mindenható rokona és tanácsadója a mindenható csárnak.

Ma már a nagy ur nem érez, nem gondolkodik és nem beszél. Ma már ez az egész irtózatossá alom egy fagyott, véres, irtózatossá onka tetem. Egy darab törzs, egy darab láb, a feje az egészen hiányzik, ami az egész félelmetes hercegből megvan, daraboként szedték össze az utca kőveről. Még elképzelni is borzalom, amilyen rettenetesen végeztek vele.

A csárnak van millió ágyuja, sok millió katonája, rendőre, kozákja. De élete a csárnak is csak egy van, amint csak egy volt Szergiusz nagyhercegnek is. A rab-ságban tartott népnek van szenvedése, keserősége, elszántsága és bombája. És van millió élete, amely magát fojtoztattnak, mit se érőnek érzi; amely a kétségbeesés, a halálos eltökéltség és azé a fanatikus hité, hogy magával milliókkal váthat meg. Ahol a természet ellen valósággal uralkodik, ott a cselekedetek természetei is megmánsul. Bűnné lett az erény, erénynyé a bűn; ahol a tömlőzseb hurokolják, aki szabadságot követel, ott gyilkokkal jár az apostol és bombát hajt.

Oroszország most irtózatossá időköt él. Egy rettenetesen megosalódott nemzet fájdalma és dühe kavargoz az ereiben. Tanatuzs kinja égeti a vért. A csári hatalom amely a mellére ül, mintha szörnyű játékot üzött volna ezzel a boldogtalan néppel. A sötétségben szüldődnek kegyetlen tréfálkozással egy pillanatra megmutatta a hajnal világosságát, hogy azután — megint rácsapja vak börtöne ajtaját. Emlékezzünk rá, nem régiben mi történt. A szabadság szele suhant át Oroszországon.

Ugy látszott, mintha virradna az orosz népnek. Az alkotmány tűzképe jelent meg a világosodó firmamentumon, hogy a jótalan milliók tömege reszkető vágyában megmámsodjék a látásán. Folygultak a lelkek, a szemek ragyogtak és kitágultak a tüdők. Es azután: — egyszerre mindennek vége volt. Sötétség lett megint és a hideg sötétségből rázugott az elvakított és megdöbbsent milliókra a csár szava:

— A komédiának vége. Láttátok azt amit én nektek soha meg nem adok és most vissza a börtönbe!

Es bizonyosságul, hogy ez a szó komoly, jöttek a tűzerezedek és a kozákosapatok és vágtak, löttek, mészárolták, hogy piros lett a vértől a hó Szentpétervár s Moszkva utczáin. A nép pedig úgy hallotta, hogy az a kegyetlen szó a csár szava volt ugyan, de a Szergiusz nagyherceg hangja. Es válaszolt rá Szergiusz nagyhercegnek, de úgy, hogy ebből már csak — a csár érthet. Feszülten lesi az egész világ, hogy a csár, megértvén ezt az üzenetet onnan alulról, most már — kinek a hangján fog rá válaszolni?

Tövisék.

(x) A helybeli Tisza-lap magint október isztetlenkedett a mult héten. Azt írta, hogy nagy és egységes hadseregére van szükségünk, — szaloniki kikötőjének elnyerése végett. Már pedig csak az a nagy és egységes, ami közös, ugy-e? Ha az önálló ma-

gyar hadsereg lenne nagy, az nem lenne egységes, s ha egységes lenne, nem lenne nagy, mert nem volna közös. — Ergó, éljen a közös hadsereg, hogy élhessenek az ő liferánsai.

(—) Ugyanessak a lap okveisztellenkedé, hogy ne nagyon bántuk *Goluchovszkit* és báró *Beket*, ha egy kicsit érdeklődnek a mi *belpolitikai* kérdéseink iránt, mert azokat az urakat *magasabb* czélok vezetik, amiket a mi parlamentünk szűk látókörében nem bírálhat meg. Így tehát a mi parlamentünk csak arra való, hogy az a két uraság orránál fogva vezesse arra *magasabb* czél felé, melyet *Tisza Pista* ugy jelölt meg: a asszófia. — De már tisztelt mamelukok, előbb csak az önök nyakába a kötelet!

(?) Az orosz csendőrség halálra kinozza a sztrájkolókat az orosz forradalmi párt pedig viszonzásul bombával küldi a másvilágra a csár nagybátyját. — Minálynok ugyan még semmi veszedelem sem fenyegeti a báró *Beckeket*, de azért jó lesz tanulniok — Oroszországtól!

(II) Valami pokolbeli humor van abban a tojástáncban, amelyet mai napság a bukkott kormány lapjai járnak. Tiszát dicsőíteni nem merik, mert hátha a függetlenségipárt...? Az ellenzékkel tartani nincs kurázsijok, mert hátha *Tisza*...? Nosza, neki tehát *Banffynak*, ez az egyetlen üthető kártya még a 67 es alapon. Igen ám, de hátha kezét fog *Andrássyval* és 48 ba térül? Akkor akkor — jaj hatam, odavan!

(??) Mit is mordított *Madarász* bátyánk a Ház korelnöki székén? Hogy a november 18 iki „szabadelvű” csiny semmis. Mit is bődült erre közbe egy arisztokrata képviselő? „Semmi köze hozzá!” Jegyezzük meg magunknak ezt az arisztokrata gőgöt, mely *Tisza Pista* égise alatt azt veti oda a függetlenségipárt és bajnokához: semmi köződ a haza sorsának intézéséhez! Jegyezzük meg ezt a mondatot és gyűljön az öklünkbe minden cepp vérünk ereje, mikor a fejükre fogunk üni a Tiszavirágoknak.

(III) Légberöpítették s utálatos halállal végezték ki a csár nagybátyját Moszkvában. Ezért ugyan nem tartanak hálaadó istentiszteletet Oroszországban, hanem a szibériai száműzöttek bizonyynal térdreborulva imádkoznak: O Isten, legyen még hatalmasabb a te kezéd!

Tövis.

A városi muzeum.

— A debreczeni muzeum bemutatása a sajtó képviselőinek. —

— február 20.

Debreczen város — sajnos — kulturintézmények dolgában nagyon is elmaradt a többi sokkal szegényebb és kisebb városok mögött. Míg az ország legtöbb városa többféle kulturális intézménnyel dicsekedhetett, addig mi debreczeniek, ha idegen vetődött közénk és érdeklődött kulturális életünk iránt, szőgyenkezve vallottuk be, bizony e téren még sok vár reánk és az, amit eddig alkottunk, nem áll arányban a város anyagi viszonyaival, lakosságának nagy számával és polgárságának értelmiségével, becsvágyával.

Egy városnak kötelessége, különösen ha módja van hozzá, kulturális téren szakadatlanul alkotni, hogy polgárságának érdeklődését, rokonszenvét felkeltse minden iránt, ami az iskolán kívül a szellemi képességet fejleszt, amiből tanulhat, okulhat és odahatni, hogy a kulturális intézmények iránti érdeklődést, szeretetet szívébe oltsa, hogy ezáltal mindenki, amennyire csak teheti, segítségére legyen azoknak, kik az

ilyen kulturális intézmények létesítésén fáradoznak, dolgoznak.

Az utóbbi évek helyre pótozták azt, amit eddig elmulasztottak. Lökés, bugó, munkás emberek pár év alatt több olyan kulturintézményt létesítettek, amelyeknek hiánya miatt sokszor emaradozottsággal vádoltak meg a várost.

Ezen intézmények egyik legnevezetesebbike és történeti szempontból különösen kiváló fontosságú a városi muzeum.

Puky G. u. a főpáncsaga idejében érlelődött meg az eszme: a városi muzeum létesítése. Az alapítót *Lőkövits Arthur* rakta le. Puky G. u. a főpáncsaga, *Oláh Károly* tanácsnok és *Lőkövits Arthur* faradoztak hosszú ideig, míg megteremtették a városi muzeumot.

De bizony a városi muzeum ma is csak papíron lenne, ha *Lőkövits Arthur* meg nem veti alapját a muzeumnak azaz a több ezer koronát érő gyűjteménnyel és az ezenkívül tett nagyobb összegű alapítványokkal.

Ez az értékes és nagybecsű gyűjtemény, amely ma még csak csiraja, magja egy idővel nagy kincsért érő muzeumok, ma már el van rendezve és a beten már bárki által is a meghatározott időben megtekinthető.

A városi muzeumnak még nincs rendezes helyisége. A kulturpalota felepitése tervbe van ugyan véve, költség is van rá, még késik, ideiglenesen tehát a volt gazdasági tanintézet első emeletén két hatalmas teremben helyezték el rendszeresen a gyűjteményt.

Különös érdeklődéssel bír a második terem, ahol a sok értékes régiségek, relikviák nyertek elhelyezést.

Ahogy belépünk rendkívül sok díszes kötésű könyv ölik szemünkbe. Szilági Dezső relikviái ezek. A sok díszpolgári oklevél, vivő felszerelése és sok más hagyatéka a nagy államférfiunk mind Debreczen város muzeumba került.

Ugyanessak itt találjuk meg *Foltényi Vilmos* relikviáit is.

Rendkívül gazdag a muzeum fegyver, de különösen pénzgyűjteménye. Az óskor a kőkorszak, a bronz korszak fegyvereit, fejszéket, edényeket, nyilhegyeket, ékszereket nagymennyiségben találjuk. Szép gyűjteményt láthatjuk a kurucz korszaknak és ennek a kornak egy ritka és félelmetes fegyverét is őrzi a muzeum, u. n. dakos-t.

A régi hadfegyverek legfélelmetesebb aszköze volt a dakos, mely ha találta a labanczot, habár páncél is volt rajta, ütése feltétlen halálhozó volt.

A pénzgyűjtemény különös becses bir. Ezerszámra tehe ok a gyűjteményben látható régi római pénzek, a magyar erdélyi fejedelmek pénzei és a különböző európai államok régi pénzei.

A könyvgyűjteménynek is több ma már csak némely híres muzeumban található ritka és becses példánya van. Ott van mindjárt egy hatalmas, vaskos óska könyv: az ó és új testamentum, amely 1715-ben jelent meg kiválóan finom rézmetszetű, képekkel illusztrálva; még hatalmasabb, nagyobb könyv *József császár* koronázási szertartásának leírása illusztrációkkal ellátva; továbbá a híres nagyszombati *Káldi féle* kaposos biblia stb.

Debreczen multjára vonatkozó sok érdekes dolgokat is találunk a muzeumban. *Zolthay Lajos* városi segédlevéltárnok, Debreczen és régi multjának legbuzgóbb kutatója és írója gyarapította a muzeumot ezekkel a város multjára vonatkozó érdekes régiségekkel.

Egy ma már teljesen divatját multa ósrégi debreczeni polgárszokás maradványát is megtaláljuk: az arany pártát. A debreczeni polgárok ősei esküdtek egymásnak örök hűséget ilyen pártában, melyből csak ez az egy példány van, de ez azonkivül, hogy mint régiség becses, amugy is értékes, mert szinarany fonalakkal készült.

Egyenként, teljes részletességgel lehetetlen felsorolni a muzeumban elhelyezett tárgyakat. De különben is ez most még csak a kezdet, de olyan kezdet, amelyre büszkén tekinthetünk és amely bizonyára és méltán felfogja kelteni a muzeum hivatalos megnyitásakor az ország minden részéből a város falai között a Csokonai únap égre egybe seregülő tudósok, írók és művészek legnagyobb fokú érdeklődését.

De hisszük azt is, hogy Debreczen város közönsége sem marad el és érdeklődésével elősegíti e szép és magas szto intézmény fejlődését, gyarapodását.

Loránt József.

IRODALOM.

Két új könyv.

A könyvpiacra két debreczeni szerző könyve jelent meg. Az egyiknek „Debreczen a török uralom alatt” a czime. A terjedelmes, kimerítő munkát *Zoltai Lajos* városi s. levéltárnok, a kiváló történetész és régiségbuvár írta. A nagy tudással és történeti ismerettel megírt könyv két régi és teljesen hű, szines térképet is tartalmaz. Ára 4 korona.

Dr. Barcsa János, kollegiumi tanár a szerzője a másik könyvnek, melynek czime: „A debreczeni kollegium és pártikulái”. A szintén mély történeti tudást és nagy előtanulmányt igénylő mű ára 3 kor. 60 fillér. Az előbbi könyv a szerzőnél, az utóbbi *Csáthy Ferencz* könyvkereskedőnél kapható. Mindkét kiváló műről legközelebb részletes ismertetést adunk.

Gyilkos.

Aki élve temette el áldozatát.

Arad, febr. 20.

Vérfagyasztó kegyetlenséggel végrehajtott gyilkosságról ad hírt ternovai levelezőnk. A ternovai járás *Kresztamenes* nevű községében *Sztán Partenie* nádasioláh paraszt bosszúból három fejszeapással leterítette *Horga Tódor* kresztamenesi akost, akivel együtt indultak el a közeli erdőbe fát vágni. A kegyetlen fenevad a leterített áldozatot egy vizmosásban a felhalmózodott száraz fagaly törmelékek és száraz avarral betemette s a szerencsétlen embert a hegyről aláfoló hűlé mosta ki rögtönzött sírjából, ahová *Sztán Partenie* azon hiszemben temette el, hogy megha t.

Ternovai tudósítónk a gyilkos szándékkal elkövetett merényletről a következőket írja:

Horga Tódor kresztamenesi és *Sztán Partenie* nádasi lakosok ma reggel kettesben elindultak a kresztamenesi hegyek között elterülő erdőbe fát vágni. A két oláh paraszt egymás iránt régen ellenséges volt s mindig kerülték egymás társaságát. Különösen *Sztán Partenie* lelkében élt vögzetes gyűlölet *Horga* iránt. Most is véletlenül találkoztak az erdőre vezető úton s egy darabig szótlanul haladtak egymás mellett, miközben mindkettőjükben forrott az indulat. Nem sokáig bírták a szótlanlanságot.

Elsőnek *Sztán* szólalt meg kötekedő hangon. Az elfojtott düh csakhamar utat tört magának s a kötekedés éles szóváltássá fajult. Ekkorra a *Kresztamenes* alján elhúzódó körülbelül 4 méter mélységű vizmosás medréhez érkeztek. *Horga Tódornak* itt egy juh és kecskenyája volt akolba zárva s hogy *Sztán Partenie* társaságától szabaduljon, letört az utról, elhatározta, hogy nem megy az erdőbe, hanem kiereszti

a nyáját a legelőre s őrizi, amíg a bojtárja előjön.

Horga ki is eresztette az akolból a juhnyáját s legeltetés közben észrevette, hogy Sztán szüntén visszafordult az erdőbe vezető útról s a gyepen közeledik feléje. S juttette, hogy Sztán rossz szándék vezérli, mert még mielőtt hozzáért volna, felszólította, hogy távozzék békességgel s hagyja őt nyugodtan.

Sztán akkor hangosan elkáromkodta magát s a kezében levő fejszét mázasra emelve, tá adólag vetette magát Horgára s mielőtt az védekezhetett volna, a fejsze fokával úgy fejbe sújtotta, hogy a szerencsétlen ember eszméletlenül rogyott össze. Sztán ezzel nem elégedett meg, hanem még két fejszeapát mert áldozatának fejére. S miután azt hitte, hogy Horgát a fejszeapások megölték, a négy méter mélységű vizmosás medrének fenekeére vonszolta az élettelen embert s ott száraz avarral s a vizmosás által az erdőből lesodort galytörmelékekkel betemette, aztán pedig Horga nyájának legszebb juhait elhajtotta Nádasra.

Horga körülbelül 4 órahosszáig volt az avar-sírba eltemetve. Ekkor a hegyekről aláfoló hólé lemosta róla a takarót s a hideg víz magához térítette. A tömördek vérvessztéstől elgyengült és a fejszeapások súlyától elkábított ember kivanszorgott a vizmosás medréből, de a parion ismét élettelenül összerogyott.

A vizmosáson egy kiöntött fatörzsből hevenyészett hid vezetett keresztül. Ettől a hídttől néhány lépésnyire feküdt Horga a gyepen. A hidon átjáró emberek vették észre az eszméletlenül fekvő embert s rögtön hírül vették az esetet Horga hozzátartozóinak, akik saroglyán vitték haza Krosztaménésre s rögtön orvost hívtak hozzá, aki bekötözte éltveszélyes sebeit.

Az esetet a nádas csendőrséget is nyomban értesítették, amely letartóztatta s kihallgatta Sztán Partecist. A gyilkos merénylet tettesé beismerte a szörnyű cselekményt. Az elzárás nyomozás befejezése után Sztánt bekísérik az aradi fogházba.

NAPI HIREK.

— **A hajduszoboszlói lelkészválasztás.** A böszörményi esprezzé választott dr. Baltazár Dezső helyére tegnap választottak lelkészt a szoboszlóiak. A pályázók közül a megejtett választás után Bélték Lajos mándoki ref. lelkész kapott legtöbb szavazatot s így — 117 szótöbbséggel ő lett a hajduszoboszlói lelkész. Elismeréssel kell adoznunk a szoboszlóiaknak, mert a szoboszlói lelkészi állásra alig akad, ki tudásával, képességeivel, igyekezetével, szónoki tehetségével annyira betölthetné, mint Bélték Lajos, ki egyike egyházherületünk legkiválóbb lelkészeinek.

— **Bejelentés posta útján.** A közönség kényelmére a városi tanács a bejelentés megkönnyítésére Budapesthez hasonlóan újítást hozott be. A tanács mai ülésén kimondotta, hogy jövőben, aki akarja, posta útján is eszközölheti a bejelentést, cselédek bejelentését kivéve. A bejelentést erre a célra készült levelezőlapon eszközölhetik. A levelezőlapokat a bejelentési hivatal adja és a fél tartozik felbélyegezni. A bejelentés eme legújabb módja, — mely nem kötelező — a jövő hóban már életbe lép.

— **A város és az urkocsisok egyesülete.** A város főügyésze ma terjesztette

be a tanácsnak a város és a debreczeni urkocsisok egyesülete között létrejött szerződést. A tanács a szerződést helybenhagyta és értesíti az egyesületet, hogy a terület átengedéséért kikötött jogelismerési díjat, a évenként 2 db 20 koronás aranyat 1903. jan. 1-től kezdve, mióta a területet az egyesület használja, a jogelismerési díjat fizesse be a számvivői hivatalnál.

— **Papp Elek beteg.** Igaz részvétellel értesítünk, hogy anádudvari kerület derék kurucz képviselője, Papp Elek annyira beteg, hogy szombaton kénytelen volt elhagyni a fővárost Papp Elek karczagi birtokán várja be, míg felépül. — Onajtuk, hogy a derék, öreg, jó képviselőük minél előbb felépüljön.

— **Protestáns estély.** A debreczeni ev. ref. teológia akadémia Hitanszaki Önképző Társulata a kálvinista öntudat erősítése céljából 1905. február hó 26-án délután öt órakor a Bika-szálló dísztermében tizennegyedik protestáns-estélyét rendezte. A jövedelemből városunk szegény gyermekeinek bibliát vásárolunk és ajándékozunk, amely nemes cizella felülízetéseket is közzöve fogad és hírlapilag nyugtázza a rendezőség. Műsor: 1. „Dicsőség...” Annyalok kara. Madách J. Zenéjét szerette Oáh Károly. Előadja a főiskolai énekkar. 2. A világhosszról szabad előadást tart Gergely Antal mezőturi ev. ref. lelkész. 3. Szűcs Margit urleány szaval. 4. Magyar nóták. Rácz Károly zenekarának kísérete mellett éneklé Szilágyi Margit urleány 5. Versek. Irta és felolvassa Baja Mihály budapesti hittanhallgató. 6. Az első légácció. Elbeszélés a diázeléletről. Irta és felolvassa Létay Pál Menyhért hittanhallgató. 7. Bellini Nyitány a „Norma” cz. operából. Vonós négyes. Előadja: Váráry István I. hegedűn; Váráry András II. hegedűn. Ehrlich József mély hegedűn, Váráry József gordonkán. 8. „Haldokló mellett.” Irta Tompa Mihály. Szavalja Adorján István hittanhallgató. 9. Közének: a XXIII. zsoltár 1. verse. A jegyek február 19-től kezdve Csáthy Ferencz ur könyvkereskedésében és este a pénztárnál válthatók.

— **Teaestély a Bikában.** Ismét válogatott szép társaság vett részt tegnap délután a Szent-Erzsébet egyesület szokásos összejövetelén. Már öt óra előtt gyülekeztek a vendégek és csakhamar pótasztalokat kellett a teremben felállítani, hogy az érkezők leülhessenek. Szébbnél-szebb urhölgyek vidáman kínálták a párolgó teát. Amíg a vendégek kedélyesen csevegve szüresölték a teát, addig a Magyariek zenekara játszott szép dalokat. Az egész termen valami édes otthonosság, bájos fesztelenség ömlött el. Az előkelő, disztinált közönség hét órakor távozott.

— **A szabad iskola szokott helyein tegnap Nagy Vilmos a kurucz korszakról beszélt, dr. Barcsa János a Bach korszakról tartott előadást, dr. Szabó Márton újabb nemzeti fejlődésünket fejtegette, Zoltai Lajos pedig megkapóan ismertette a régi Debreczont. Mind a négy szép előadást nagy közönség hallgatta végig. Jövő vasárnap ugyanezek a kiváló férfiak tartanak előadást.**

— **A Kölcsonös Segélyző Egyesület közgyűlése.** A Kölcsonös Segélyző egyesület m. sz. tegnap délelőtt tíz órakor tartotta meg Zádor Lajos elnöklete mellett évi rendes közgyűlést, a tagok élénk érdeklődése mellett. Az igazgatóság javaslata alapján a főlészámoló évtársulat minden tőrszabotéje után 24 korona 58 fillérenyi haszoneredmény megadását határozta el a gyűlés. 1904. december 31-én a kötvényállomás 5.297.767 koronát, 250.000 koronával többet tett ki, mint 1903-ban. A befizetett tőrszaboté-tőke 4.683.918 korona. A szövetkezetnek 8495 tagja van. Az igazgatóság

előterjesztésének tudomásul vétele után igazgatókká választottak Bohart Manót, Falk Lajost, Serli Edét, Stegmüller Arpádot és Walofka Antalt.

— **Egyetemi hangverseny.** Mint jeleztük, a debreczeni főiskola 53 diákja Csiky Lajos és Ferenczy Gyula akadémiai tanárok vezetésével Hódmezővásárhelyre indultak, hogy ott megtartsák a debreczeni egyetem javára rendezett hangversenyt és egyéb ünnepeket. Az a lelkes, meleg fogadás, melyben a debreczeniek részvevők, felülmúlta minden várakozást. A pályaudvarnál városi hajduk sorfala között Kmetykó József városi főjegyzővel az élén a hatalmas bizottság fogadta az érkezőket, kiket Kmetykó József üdvözölt. Szép szavakban tolmácsolja a városi tanács, a törvényhatósági bizottság és Hódmezővásárhely egész községe örömet és szíves vendégszeretetét. Majd a debreczeni főiskola eddigi vezérezerepijéről beszélt s rámutat, hogy a harmadik egyetemet csak Debreczen kívánhatja jogosan. Azután az ifjuság jelen vállalkozásáról mond köszönet és elismerő szavakat. Csiky Lajos meghatottan felelt a szép szavakra. Ötvenhárom ezer debreczeni kálvinista polgár üdvözlétét tolmácsolta a vásárhelyieknek a tudós tanár. Nagy éljenés között vonult be a menet a városba. Elöl a város szép négyes fogata, utána mi tegy 40 kocsi robogott. Az érkezők a kaszinóba hajtottak, hol a vásárhelyiek vezető férfiai várták az ifjakat. Itt Juhász Mihály kir. tan. polgármester üdvözölte magas szárnyalású beszédben a debreczenieket, kiknek nevében hatásos beszéddel válaszolt Ferenczy Gyula, a debreczeni akadémia tanára.

— **A debreczeni urkocsis egyesület közgyűlése.** Debreczen városában a sport mind agyobb lendületet vesz. A sport fejlődését jelenti az urkocsisok egyesületének létesítése is, mely a múlt évben alakult meg városunkban. Az egyesület a városi kistanácsotermében tegnap, vasárnap délelőtt tartotta meg első rendes közgyűlést Domahidy Elemér főispán, egyesületi elnök vezetésével, a tagok szép számmal jelentek meg nemcsak helyből, de vidékről is. A közgyűlés elhatározta, hogy az egyesület április hó 29. és 30-ik napján Debreczenben versenyt rendez. Majd megválasztották a verseny intézőségét. Czélbír lett Domahidy Elemér főispán, pályabírók gróf Desewffy Miklós, gróf Lónyai Gábor, Sennyei Géza, Klobusoczky József és Riekl Antal; starterek: Ferencz Ernő, Hutflész Kázmér, ifj. Keszanyitzky Endre, Sesztina Jenő, Berger Jenő és Király Gyula; handikapok: Klobusoczky Béla, Sennyei Géza, Dercsényi Ferencz; mazzaló: Udvarhelyi Géza. A közgyűlés végül Vessey Zoltán alelnöknek az egyesület létesítése érdekében kifejtett buzgó fáradozásáért jegy ökönyvi köszönetet szavazott.

— **Magyar név.** Vastur Pál hajduböszörményi illetőséű debreczeni lakos belügyminiszeri engedéllyel Pásztor-ra magyarosította nevét.

— **A betegsegélyző pénztár közgyűlése.** A debreczeni ipartestületi betegsegélyző pénztár 1905. márczius hó 5-én, vasárnap d. e. 10 órakor tartja az „Iparos Otthon” dísztermében második évi rendes közgyűlést, melynek tárgya a következő: Az igazgatóság jelentése az 1904. évi működéséről. A pénztár 1904. évi zárszámadásának beterjesztése; a felügyelő-bizottság jelentése és határozat a zárszámadások felől. Határozathozatal a felmentvény megadása tárgyában. Az igazgatóság 8 rendes és 9 póttagjának választása. (Választandó a mesterek részéről 4 rendes és 3 póttag; a segédek részéről 4 rendes és 6 póttag.) Felügyelő-bizottság választása. (Választandó a mesterek részéről 3 rendes és 3 póttag, a segédek részéről 3 rendes és 3 póttag.) A választott bíróság kiegészítése. (Választandó a mesterek részéről 3 rendes és 3

póttag, a segédek részéről 3 randes és 3 póttag.) Esetleges indítványok.

— **A női ipariskola tombolaestélye.** A női ipariskola helyiségében tegnap este fényesen sikerült tombola estély volt. Valóban ritkán gyűlt össze olyan szép, elegáns közönség, mint amilyen tegnap este az iskola termet beöltötte. Az estély tombolával kezdődött, melynek nyerevényei a növendékek szép kézimunkái voltak. A tombola után az irézet bájos növendékei teát, hideg sülteket és bort szolgáltak fel. Majd Magyariek rázendítettek a nótára és kezdett vett a tánc. Itt láttuk, hogy milyen sok igazán szép leánya van Debrecennek. A tegnapi estély nemcsak szép erkölcsi sikert, de tetemes anyagi hasznot hajtott a női ipariskolának.

— **Kardpárbaj.** Véres kardpárbaj volt tegnap Freitler Zoltán ügyvédjelölt és Móga Gyula debreczeni joghallgató közt egyik debreczeni vívóteremben. A párbajban Móga Gyula súlyos fejsébet kapott. A párbaj kávéházi összeszólalozásból keletkezett.

— **Iparváltások.** Február 10-ike óta a debreczeni ipartestületnél ipart váltottak: Bányai Gyula szizmadia, Schneek Mózes mézsáros, Varga Károly cipész. Szabó Lajos sütőiparát megszüntette.

— **Kinevezés.** A király dr. Politzer Zoltánt a debreczeni 7-ik számú Vilmos huszárezred tartalékos segédorvosává nevezte ki.

— **A műpartoló egyesület gyűlése.** A debreczeni műpartoló egyesület választmánya Domahidy Elemér főispán elnökelete alatt ülést tartott, melyen az egyesület múlt évi ügyeiről tanácskoztak. Az egyesület pénztárosa Mihailovics Jenő olvasta fel számadásait az elnöki megnívó után. Az ülést az összes bevétele 1021 korona 7 fillér volt, a kiadás 1034 korona 74 fillér. A képkiallításra tehát 1296 koronát veszített az egyesület. Hiánynyal zárul az évi mérleg is. A múlt évi 3222 korona 30 fillér bevétellel 2474 korona 58 fillér áll szemben. Az el nem költött alapítványi összeget a bevételből levonva a múlt év 2 korona 28 fillér defizitál zárult. A választmány tudomásul vette a számadást, végül elhatározta, hogy a jövő évi munkatervet a közgyűlés elé terjesztik.

A költségvetési előirányzat egyelőre a következő lesz: Várható jövedelem 1100 korona, kamatokból 40, összes bevétel tehát 1150 korona. Ezzel szemben a kiadás összesen 350 korona. Így a tiszta jövedelem 800 korona. Ezután elhatározta, hogy mozgalmat indítanak egy tavasszal rendezendő helybéli művészek, egyletek, múzeumok és magánosok birtokában levő műtárgyakból, illetve képekből, szobrokból és művészi festésű tárgyakból álló kiállítás céljából. Végül megállapították, hogy a műpartoló egyesület közgyűlése márczius 5-én délelőtt tíz órakor lesz a városházán.

— **Elfogott rablógyilkosok.** A sárándi rablógyilkosság és a bagosi rablás három tettesét elfogták. Egyik, Barát József már pénteken a csendőrség kezébe került, a másik kettőt tegnap fogták el, Létai János és Tropa Dániel bagaméri legények személyében. Mindnyájan konokul tagadják, hogy ők követték el azokat a bűntényeket, melyekkel gyanúsítják, de alibiüket sem tudják igazolni, meg aztán a megrabolt kocsmáros, de meg mások is felismerték a rablókat. Ellenük bizonyít az is, hogy mindegyiknél hamisított amerikai utlevelet találtak. Az elfogott rablógyilkosokat átadják a debreczeni kir. ügyészségnek.

— **Eihunyt polgármester.** Versecz város érdemeiben gazdag polgármestere Wolffert Károly eihunyt. Versecz város tanácsa a halálesetről hivatalosan értesítette Debreczen város tanácsát. A tanács megtartott ülésén Versecz város törvényhatóságának és tanácsának polgármestere eihunyt alkalmából átiratban részvétét fejezte ki.

— **Halalozások.** Legutóbbi kimutatásunk óta az anyakönyvi hivatal halalozási osztályánál a következő haláleseteket jelentették be: öz. Boros Józsefné ev. ref. 67 éves, Kocsis Erzsébet róm. kath. 4 hónapos, Katona Péter ev. ref. 78 éves, Simon Maria róm. kath. 14 napos, Molnár Jánosné, róm. kath. 20 éves, Teke Lajos ev. ref. 46 éves, Lakatos Lajos ev. ref. 12 napos, Volker Margit ág. ev. két éves.

— **Elveszett pénteken a Kölesön** Segélyzőben egy csomag kotta. A szives megtaláló keretik, hogy Baross-utca 1 szám alá elvinni sziveskedjék.

— **Rendőri hírek.** Gyanus lelet. A rendőrség osavargás miatt elfogta Szokoly Janost, akinél midőn zsebeit átkutatták 2 drb szubimát pasztillát találtak. Hogy az erős mérget képező pasztillák hogy kerültek hozzá és mire akarta használni a vizsgálat fogja kideríteni. — **Verekedő hetesek.** A Petőfi-téren két hetes összekapott, amiből Véres verekedés keletkezett. Mind a kettő betört fejjel, véresen került be a rendőrségre.

MULATSAGOK.

A február 23-iki gazdasz táncostély.

Az ideai hosszú farsangnak, amely táncmulatságokban aránylag szűkölködik. — legfényesebbnek ígérkező mulatsága gazdasági tanintézetünk esütörtöki táncostélye. A debreczeni gazdaszok daczára alma materük a várostól való néhány kilométernyi távolságának, Debreczen ifju társadalmának lényeges tényezői s ideai mulatságukat, ugylátszik, a régi híres gazdasz mulatságok fényes láncolatába kívánják kapcsolni. S ez másképen nem is lehet.

A szabadban való élettől megedzett, piros-pozsgás gazdaszok mindig jó kedvet, hangulatot hoztak a bálók termeibe, amikor Terpsichorának ép oly önfeláldozással hódoltak, mint a hogyan megállják helyüket mindenütt, társadalmi hivatásuk mellett a mezőgazdasági tudományokban is.

Az ideai táncmulatságnak, ahol előreláthatólag Debreczen és vidékének színe-java együtt lesz, különösen az ad érdekességét, hogy febr. 23-án, épen ugyanazon napon fog lefolyni az Arany Bika szálloda összes termeiben, amidőn a gazdasági tanintézet ifjusága a félévi vizsgák utolsóján is tul esett, s az eredmény valószínű örömeivel jelenik meg a debreczeni hölgyek szórakoztatására. Utóbbiak föltételezhető érdeklődésének eleget téve, megemlíthetjük, hogy a rendszőség a gazdaszok jeltéveivel díszített igen izléses tánczrendekről gondoskodott.

TAVIRATOK.

A „Debreczen” eredeti távirata.

A mandátumok megvizsgálása.

Budapest, febr. 20. A képviselőház ülésén megalakított igazoló-bizottságok ma vették vizsgálat alá a mandátumokat. A bizottság több mandátumot kifogásolt és pedig: Révai Mór, Geréb Lajos, Gál Sándor, Nagy Sándor, Kállay Tamás, Mezőfi Vilmos, Serbán Miklós, Zichy Mihály, Rakovszky István, Achim Mihály, gróf Benyovszky Mór, Vlád Aurél, Jankovich Marcell, Szüllő Géza és Mezőssy Béla mandátumait.

A főrendiház ülése.

Budapest, febr. 20. A főrendiház 12 órakor ülést tartott, amelyen az elnök bejelentette a főrendiházat gróf Esterházy Ernő, báró Máriássy János és gróf Szapáry Gyula halálával ért veszteséget. Emlékkéket jegyzőkönyvben örökítik meg. Ezután jegyzökké megválasztattak: gróf Dégenfeld Pált, gróf Széchenyi Pált és Bertalant, gróf Esterházy Miklóst. Ház-nagy báró Nyári Jenő lett. Végül a bizottságokat alakították meg.

Sergiusz nagyherceg megnyilkoltatása.

Budapest, febr. 20. Kölnbeérkezett pétervári táviratok jelentik, hogy a csár elvetette az ös zes intézkedéseket, melyeket Tropov fő-kormányszó Sergiusz nagyherceg megnyilkoltatása miatt fogantatítani akart.

Azt beszélik, hogy a csár most már komolyan gondol a népképviselőt megvalósítására és most már az anyaczárné is a reformok mellett nyilatkozott.

Budapest, febr. 20. Pétervárról jelentik, hogy a merénylő egy magas állásu hivatalnok fia. Tárczáját a robbanás színehe-lyén találták. A tárczában iratok és levelek voltak, melyek sok előkeő hivatalnokot kompromittálnak.

Bpest, febr. 20. Sergisz nagyherceg holttestét egyelőre a Csulow kolostorba helyezik el és csak májusban helyezik a családi sírboltba.

Frigyes főherceg Budapesten.

Budapest, febr. 20. Frigyes főherceg és neje ma Budapestre érkeztek és az Angol Királynőbe szállottak.

Bomba az Elyseé palotában.

Budapest, — február 20. Párisból jelentik: Az Elyseé palota kapujában egy bombát találtak. A bomba nem robbant fel, mert idejekorán megtalálták.

A horvát képviselők értekezlete.

Bpest, febr. 20. A horvát képviselők, kik a szabadelvű pártból kiléptek, ma d. e. Tomasics elnökelete alatt ülést tartó tak. Elhatározták, hogy a holnapi választásnál Tiszával szavaznak és csak később döntenek el, hol foglaljanak helyet, de ragaszkodnak a 67-es alaphoz.

SZINHÁZ.

Heti műsor.

Hétfőn T. Csige Böske vendégfelléptével először: „Killierankie herceg”, bohózatos szerelmi történet. (B bérlet.)

Kedden „A toloncz”, népszimű. (C bérlet.)

Szerdán T. Csige Böske vendégfelléptével „Killierankie herceg”, bohózatos szerelmi történet. (A bérlet.)

Csütörtökön „Troubadour”, opera. (B bérlet.)

Pénteken T. Csige Böske felléptével „Killierankie herceg”, bohózatos szerelmi történet. (C bérlet.)

Szombaton „Gyurkovics leányok”, operett (A bérlet.)

Heidelbergi diákélet. János vitéz. Tegnap nap két zsefolt házat jelent. Délután a Heidelbergi diákélet-et játszották. Katicza szerepét Csige Böske játszotta sok bájjal, kedvességgel. — Este Kukoricza Jancsi hóított. Bérletszünetben, tizenkettőszer került színpadra János vitéz és olyannyira megtelt a színház, hogy a pénztárt már este bezárták, mert még a karzatjegyek is elfogytak, sőt pótszék-eket is raktak be. Az idei szezon üdvöskéje Kukoricza Jancsi. A közönség rendkívül melegen, szeretettel fogadta Rózs. Lilit, ki Kukoricza Jancsijával a közönség kedvence lett és aki minden alkalommal zajos és őszintén megérdemelt sikereket arat. Ha így megy tovább, Kukoricza Jancsi Debreczenben is megünnepeli 25 ik fellépését.

Hulla az országuton.

— Saját tudósítónktól. —

Vérfagyaszító gyilkoságról értesít bennünket kisasszondi tudósítók.

A községből a szőlő felé vezető országuton agyonütve, vérbe fagyva találták meg Dalos Istvánt, Kisasszony község egyik leggazdagabb polgárát.

Tegnap este egyedül hajtott ki a szőlőjébe, kocsiát sem vitt magával. Kevés ideig tartózkodott a pinczében, aztán visszafelé indult. És ma reggel az arra tartó községi fuvarosok találták meg az országuton — vérbe fagyva, holtan.

A szerencsétlen ember fején két szörnyű fejsze csapás van, amelyek közül valószínűleg mindkettő halálos volt.

Most aztán a vizsgálat lesz hivatalosan kideríteni, hogy az agyonvert ember rablógyilkossága vagy bosszu áldozata.

Ez irányban indította meg a vizsgálatot a csendőrség és a kaposvári törvényszéki orvos-al együtt a helyszínére utazott.

A mi bálunk.

A függetlenségi párt bálja.

— febr. 20.

Elmult hát az olyan nehezen várt este meg volt a mi bálunk. Nem egy két mulatság folyt le az Arany-Bika szálloda díszes tánctermében, de a függetlenségi kör bálját kivéve, egy sem volt olyan fényes sikerű, mint a szombat esti függetlenségi párt bálja.

Annyi sok szép leányt, annyi deli legényt nagyon ritkán láttunk együtt, mint szombat este volt a Bikában. Olyan fesztelen vidámság, olyan magyaros jókedv csak azok között lehet, akik szeretettel ragaszkodnak egymáshoz, akiknek a szívük, lelkük megérti egymást.

Hát még azok az igazi magyaros táncosok! A szép magyar keringő, vidám csárdás, a deli lakodalmastánc, a méltósággal lejtett körmagyar — melyeket nemcsak lábbal, de az egész testtel, sőt szívvvel, lélekkel kell táncolni — a régi magyar mulatságokat varázsolták elibénk.

Amíg a vidám fiatalok derék, jó polgárosszonyaink felügyelete alatt a teremben Kiss Béla remekszép zenéje mellett vígan járták a szebbnél szebb táncokat, addig a férfiak a fehér asztalnál politizáltak.

Ott volt Kovács József polgármester, Márton Imre, pártelnök, dr. Bakonyi Samu és Szabó Kálmán országgyűlési képviselők,

B. Nagy János körelnök, Dobi Sándor a nádudvari kerület függetlenségi pártjának elnöke, dr. Burger Péter, dr. Baesó Dezső, dr. Varga Lajos, Kocz Akos, dr. Varga Elemér, Kertész István, id. Kertész János, ifj. Kertész János, Kertész Imre, Kecskés István, G. Végz János, Banyai István, dr. Freund Jenő, Szatmári Ferencz, Erdei Péter, dr. Kovács József, Keszanyitzky Endre, Fésüs János, Zelinger Eda, Nánássy Lajos, Schwarz Vilmos, Binari István, Balogh Ferencz és még nagyon sokan Debreczen hazafias érzelmű polgárai közül.

A hazafias, vidám társaságban oly lelkes volt a hangulat, mely csak olyan fényes győzelem után lehet, mint amelyet az ellenzék a mostani választáson kivívott.

A pohárköszöntők szép sorozatát Márton Imre a függetlenségi párt kiváló elnöke nyitotta meg. B. széde elején a választások fényes eredményéről szólt, majd a Thaly Kálmánnak a bába küldött táviratát olvasta fel. A távirat szövege ez:

Márton Imre pártelnök Debreczen.

Mai párt bálom összegyűlt tisztelt polgártársaimat hálás szeretettel üdvözlöm a dalad igaz híved

Thaly Kálmán.

A táviratot lelkesen megéljenzették, azután Márton Imre arról beszélt, hogy magyar szokás az, hogy ha veszedelem fenyegeti az alkotmányt, akkor teljes erővel harcoljunk a támadók ellen. És mikor kivittuk a győzelmet, alkotmányunk tisztán, sértetlenül került ki a küzdelemből, akkor teljesen elesendesülünk, valósággal elalsunk: azt kívánja, legyen a debreczeni polgárság mindig éber. Három kiváló vezéresillagunk van, három mintaképünk. Ezek a csillagok vezéreljenek bennünket; ezekre ürít poharát és azt kívánja, hogy kitartásunk ne csüggedjen soha.

Az elnök beszédét hatalmas éljenzés követte, melynek csillagpultával a második kerület képviselője, Bakonyi Samu emelkedett szólásra. Gondolatokban gazdag, költői lendülettel teljes, hatalmas szép beszédet mondott.

Megemlékezett beszéde elején arról, hogy négy héttel ezelőtt, amikor a kör bálján összegyűltünk, biztosak voltunk a debreczeni győzelemben. De azt a fényes, hatalmas diadalt, amit Debreczen nyújtott, remélni sem mertük, — mert a mi becsületes polgárainkat a legszentebb érzelmükben az ő politikai meggyőződésükben ezernyi kísértéssel vették körül.

De a polgárok összeszedték ősi erkölcsüknek minden erejét ellen álltak a kísértésnek és kivitták számunkra és a függetlenség eszméjének a fényes diadalt. Ez a győzelem a nemzeti génius diadala; pálmája annak a nagy harcoknak, amelyet harmincegy éve folyt a párt a 48-as eszmék diadalra viteléért.

A szeretet szárnyain sietett ide, hogy a politikai helyzetnek mostani homályos állapotában néhány világító szót mondjon. Ott áll a függetlenségi párt minden egyes tagja az alkotmány mellett.

A Tisza-sajtó egyre azt hirdeti, hogy az ellenzék az esetleges kormányrajutással fel fogja adni elveit; hogy ott fogja folytatni, ahol elhagyta a volt kormány. — Amde a függetlenségi-párt érzi felelősségének teljes súlyát. Ki kell vezetni hazánkat válságos helyzetéből, de az elveket feladni, a 48-as utról eltérni a függetlenségi-párt nem fog eltérni soha. Ha van ebben az országban alkotmányosság — és lennie kell — akkor a nemzet követeléseit teljesíteni kell azonnal. Engedni egyetlen ellenzékű párt sem fog, de legkevésbé a függetlenségi-párt.

A koalíziós kormányt az elvek fenntartásával a nemzet érdekében támogatni kell a Kossuth-pártnak, mert ennek a hivatása, hogy a nemzeti óhaját megvalósítsa. A lehető leggyorsabban meg kell ol-

dani a katonai kérdéseket, valamint meg kell teremteni a gazdasági különválasztást is, mely ellen a királynak sincs kifogása. Szabó Kálmán a Banffy párt gyűlésén kijelentette, hogy az önálló vámterülettel lehetetlen várni. Ez a függetlenségi párt erős meggyőződése a többi nemzeti kérdésekben is.

Hosszan foglalkozott azután Bakonyi a Tisza Kálmánnak elfeladásával. S éppen háritotta el a megfizetett sajtó azt a rosszakaratú feltevést, hogy most is úgy fognak tenni az ellenzék vezérek.

Az nem létezik — ugymond — mert a szegre akasztott elveket leakasztani soha sem lehet.

Beszélt azután remek ékesszólással arról az ellenállásról, melyet a választások idején a vesztegetésekkel szemben a megpróbáltatások napjaiban a debreczeni ellenzék polgárok tanu itottak. De meggyőződése, — hogy fényes eredménye lesz a küzdelemnek, mert a jogok elismerését méltón és joggal elvárjuk a törvény minden tényezőjétől, még a királytól is.

A magyarok Istenében bizva 37 évig vártunk, — de most végre eljött a mi időnk is.

Ugy a Thaly Kálmán, mint a maga nevében is fogadja, hogy az eszmék, a nemzeti ideálok diadalra jutásáért harcoknak utolsó lehelletükig.

Perezekig tartó, nagy, lelkes taps és éljenzés követte a képviselő magas színvonalú beszédét, mely után Márton Imre mondott szellemes pohárköszöntőt a két mesterre: Kovács József polgármesterre és B. Nagy János bálirendező mesterre.

A III. kerület kiváló új képviselője, Szabó Kálmán beszélt azután. Fontos kijelentéseket tett a politikai helyzetről és a nemzet óhajának tejesítéséről.

Mikor a mandátumokat bemutatták, a kormánypart sok ismert politikust megbuzogított. Mikor Tisza mutatta a mandátumát, siri esend volt a házban. Ez Tisza sribatételét jelentette. Elgondolkozott a szigorú ítéleten, mert a november 18 iki büntény elkövetői felett ítélni kell.

Jót áll nemcsak magáért, de a város másik két kerületének képviselőjéért is.

Még néhány pohárköszöntő hangzott el, azután kezdetét vette a függetlenségi mulatságokon szokásos kulacsoszás. Kézről-kézre járt ősi szokás szerint a kulacs és mindenki mondott egy-egy szép felköszöntőt.

Később Márton Imre indítványára Thaly Kálmán üdvözlését táviratilag köszönték meg.

A választásokon kivitt, fényes diadal győzelmi ünnepe, a remekül sikerült mulatság vidám, lelkes hangulatban a hajnali órákban ért véget.

A jelenvolt hölgyek névsora a következő:

Asszonyok: Kertész Mihályné, Posta Istvánné, Kiss Istvánné, Kertész Imréné, Szatmári Ferenczné, Vértesi Andrásné, Tóth Józsefné, Szilágyi Józsefné, Fekete Andrásné, Bakóczy Mihályné, Vilmányi Mihályné, Rács Mihályné, Nagy Sándorné, Biró Jánosné, Juhász Józsefné, özv. Szűcs Andrásné, Korom Józsefné, Okros Józsefné, Erdős Jánosné, Nyíri Sándorné, Harsányi Istvánné, Bőr Ferenczné, Tóth Andrásné, Erdélyi Péterné, Fésüs Lajosné, Balogh Mihályné, Kapitány Jánosné, Körösey Andrásné, Nagy Józsefné, ifj. Kecskés Istvánné, Teremi Gáborné, Kecskés Istvánné, Kiss Mihályné, Balogh Józsefné, Szigeti Gáborné, Ecsedi Jánosné, Sarkadi Andrásné, Szabó Józsefné, Bőr Istvánné, Mogyorósi Miklósné, Kiss Andrásné, Gyöngyösi Istvánné, Gergely Hermanné, Barta Ferenczné, Kovács Lászlóné, Püspök Sándorné, Szilágyi Jánosné, Tiba Andrásné, László Mihályné, Bakóczy Jánosné, Babincskné, Kovács Jánosné, Kovács Ferenczné, Bőr Ferenczné, Pócsi Imréné, Falusi Györgyné, Gáll Andrásné, Seres Istvánné, Seres Jánosné, Gombos Gergelyné, Török Istvánné, özv. Ferge

Janosné, ifj. Kertész Istvánné, Kertész L.-né, Erdei Palné, Bundi Sandorné, Boldog Istvánné, Csobán Istvánné, Kiss Andrásné, özv. Kovács Mihályné, Bencze Mihályné, Erdei Janosné Szabó Sandorné, Gyöngyösi Sandorné, Beregszászi Sandorné, Seprényi Janosné, Kiss Bálintné, Penzes Ferenczné, Rácz Kristófné, Labonczi Sandorné, Nagy Palné, Török Bálintné, Végvári Istvánné, Bara Janosné, Papp Mihályné, Vékony Mihályné, Szilágyi Sandorné, Vas Mihályné, Csizsár Ferenczné, Vilmányi Ferenczné, Harsányi Imréné, Sallai Janosné, Nagy Janosné, Salánki Mihályné, Kerékgyártó M.-né, Haranki Sandorné, Kaszás Sandorné, Kaszás Istvánné, Erdei Józsefné, Kiss Imréné, Katona Józsefné, Szőlősi Gáborné, Uri Istvánné, özv. Dobozi Janosné, Kertész Istvánné, Nagy Józsefné, Ecsedi József, Turi Istvánné, Csige Ferenczné, Bihari Istvánné, Bagi Istvánné, Pető Lajosné, Kovács Benjáminné, Szepesi Janosné, Kertész Janosné, Kovács Istvánné, id. Kovács Istvánné, Bakóczy Istvánné, Kaszás Janosné stb.

Leányok: Biró Katicza, Korom Rózsika, Ökrös Mariska, Erdős Rózsika, Harsányi Juliska, Nagy Zsuzsika, Matkó Eszti, Bőr Mariska, Tóth Juliska, Erdei Juliska, Török Juliska, Főújs Mariska, Balogh Eszti, Bara Zsuzsika, Végvári Juliska, Papp Mariska, Vékony Juliska, Szilágyi Eszti, Vas nővérek, Csizsár Katicza, Vilmányi Eszti, Harsányi Juliska, Sallai Mariska, Nagy Eszti, Salánki Juliska, Kerékgyártó Vilma, Kaszás Mariska, Szigeti Eszti, Kiss Rózsika, Katona Juliska, Turi Mariska, Szőlősi Katicza, Szigeti Zsuzsika, — Dobozi Eszti, Kertész Erzsébet, Nagy Juliska, Nagy Mariska, Ecsedi Rózsika, — Ecsedi Juliska, Faragó Erzsike, Csige Eszti, Bagi Juliska, Pethő Rózsika, Szepesi Mariska, Kovács Juliska, Varga Eszti, Kőrösi Mariska, Bakóczy Zsuzsika, Nagy Erzsike, Nagy Juliska, Burai Erzsike, Teremi Mariska, Teremi Erzsike, Kiss Mariska, Kiss Juliska, Keoskés Erzsike, Balogh Erzsike, Szigeti Eszti, Porhammer Zsuzsika, Ecsedi Erzsike, Sarkadi Mariska, Bőr Mariska, Csizsár Böszö, Mogyorósi Mariska, Kiss Juliska, Sipos Erzsike, Polgári Juliska, Kovács Erzsike, Püspöki Mariska, Szilágyi Mariska, Tiba Juliska, Tiba Eszti, László Zsuzsika, László Juliska, Andirkó Erzsike, Kiss Mariska, Szathmári Mariska, Vértesi Zsuzsika, Tóth Mariska, Vértesi Erzsike, Szilágyi Juliska, Rácz Mariska, Fekete Erzsike, Vilmányi Eszti, Nagy Ilona, Kovács Zsuzsika, Kaszás Margit, Kaszás Mariska, Uray Mariska, Babinszék nővérek, Kovács Eszti, Kovács Elza, Bőr Margit, Pócsi Juliska, Pócsi Mariska, Falusi Mariska, Gáll Mariska, Veress Juliska, Török Eszti, Ferge Eszti, Erdei Zsuzsika, Bundi nővérek, Boldog Margit, Boldog Rózsika, Dobi Emma (Nadudvar), Kiss Erzsike, Szűcs Juliska, Erdélyi Katicza, Szabó Zsuzsika, Thoma Mariska, Beregszászi Zsuzsika, Labonczi Eszti.

Dalok.

I.
Járok — bár délibáb csupán —
Egyetlen kedves arc után,
Szó nem jő, mely szívből fakadna
Az én szerelmes halk szavamra.

S a közömbös, hideg beszéd
Az álmod tépi, fosztja szét,
Belőle semmi sem marad:
Csak a borongó hangulat.

II.
A tél boruja, hidegével
A szívbe ezer álmot ver fel,
Mig azt hívénk, hogy elfeledtük
Könyes mosolylyal száll felettünk

Borus emlék, mely visszajár,
Olyan, mint téli napsugár,
Nem melegít, csak beszél — másról,
Szomorú téli hervadásról.

Kuthi Sándor.

REGÉNYCSARNOK.

Változó hangulatok.

Irta: **Abonyi Árpád.**

Éjfél tájban aztán valamennyire kilábolta a „pesti szociataer“ tüntetését és nagy kertülökkel viallatni kezdett. Milyen ember a méltóságos tanácsos ur? Hát a tanácsosné ő méltósága? Meg a nagynéni ő méltósága? Meg a kisasszony ő méltósága? (Hűségesen odaragasztotta a titulusokat, de „kisasszonyt“ mondott az árva. No hiszen...) Vajjon lehetne-e valamelyes reménye, ha talán... azaz hogy... Mert megvallja, hogy a méltóságos kisasszony tetszik neki. Ha talán bátorkodnék és megkérné, ühüm... azaz hogy... Mert ő egy év múlva biztosan bekerül Pestre, a központba. Az államtitkár feleségének a sógora nagybátyja az ő édes anyjának — megígérték, hogy „benyomják“, ez tehát meglesz. S neki magának is van odahaza vagy harmincezer forintocskát érő vagyonszája, — aglegény bácsikájának még egy nagy üveghutácskája, birtokocskája, lovacskaí, ökröcskéi — megér egy vagy százezer forintocskát. Meg aztán: becstületes emberek vagyunk“.

Ohó! Ez nagy érdem. Rögtön bemutatam a tantikának, a tantika a tanácsosnénak, a tanácsosné a leányának. Klárka figyelmesen vizsgálta az új lovagot sodanyújtotta neki az ujjai hegyét.

— Erdész ön?
— Igen, kisasszony — felelte elpirulva a fiu.
— Hol lakik?
— Klokoticson.
— Hoi, kérem?
— Klokoticson... akadozott a szálas, egészséges jelölt s kiejtette kezéből puha vadász „kalapját“ a makkbojtocskákkal. Rémitő zavarban volt. Futni szeretett volna haza, a havasra. Klokoticra, ott nem néznek az emberre így, mint ez a szép fehér pesti kisasszony, akinek finom guny játszadozik az ajkain, de azért csupa elegancia, szeretetreméltóság és kedvesség. Őt napig elmélkedett ezen a témán, mig végül mégis csak parádeba csapta magát, bekopogtatott dobogó szíivel a tanácsosékhöz tizenegy óra harmincz perczkor és tizenegy óra negyven perczkor már künn is volt. Hazavitte a „korsárcát“ Klokoticra.

A tanácsosné mosolyogva ujságotla a tantikának.

— Nekem, megvallom, tetszett ez a naturel fiu! Innocent comme l'enfant nouveau vé', de csinos és vagyonos. Leányom azonban visszautasította, neki tulságosan „természetes“ s ami még nagyobb akadály: lutheránus.

— Ugye? — zsémbelt a tante — no hát majd meglátjátok, hogy mi lesz ennek a vége.

— De, drága néni...
— Hagyjatok nekem békét! — bozankodott a matróna s aznap még az uzsonna-kongresszuson sem mert megjeleni. Ha egy kis parázs durákkal nem csalogatták volna, biztosan otthon marad. Haragjában így is elnyert a többi néniéktől huszonkilecz krajozárt.
(Folyt köv.)

M. A. Vasutak menetrendje
1904. évi okt. hó 1-től.

Debreczenből indul:	idő	ó.	p.
Budapest felé (vegyesvonat)	d. u.	8	30
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4	16
Budapest felé (gyorsvonat)	reggel	8	57
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12	07
Budapest—Nagyvárad felé	d. e.	10	31
P.-Ladány Nagyv. felé minden kedd	d. e.	11	12
Csák P.-Ladányig	este	8	10
Csák P.-Ladányig motor menet	reggel	5	08
Szatmár—Máramarosziget felé	d. u.	8	56
Csák Szatmárig (gyorsvonat)	este	6	41
Csák Szatmárig (teher v. sz.-m.-száll. v.)	este	7	56
Szatmár—Máramarosziget felé	éjjel	2	50
Szatmár—Máramarosziget felé (gyorsv.)	d. u.	12	07
Csák Szatmárig	reggel	5	10
Miskolc—Kassa felé	reggel	8	13
Miskolc—Kassa felé	este	6	56
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u.	4	11
Csák Nyiregyházasig.	d. u.	2	10
	m. áll. vasutól	reggel	5 35
	vasártérről	reggel	5 44
	m. áll. vasutól	d. e.	8 09
	vasártérről	"	8 16
	m. áll. vasutól	"	11 07
Hajdu-Böszörmény—	vasártérről	"	11 16
B.-Sz. Mihály felé	m. áll. vasutól	d. u.	12 11
	vasártérről	"	12 21
	m. áll. vasutól	"	4 25
	vasártérről	"	4 38
	m. áll. vasutól	este	6 46
	vasártérről	"	6 58
Füzes-Abony felé m. áll. vasutól	reggel	4	3
Füzes-Abony felé vasártérről	"	4	58
Óhat-Kőcs—Polgár felé m. áll. vasutól	d. u.	4	49
Óhat-Kőcs—Polgár felé vasártérről	"	4	28
Derecske—Nagy-Léta felé	reggel	9	35
Derecske—Nagy-Léta felé	"	4	31

Budapestre érkezik:			
A reggel 8 ó. 57 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1	50
A déli 12 ó. 07 p.-kor induló sz.-v.	este	6	40
Az este 10 óra 31 p.-kor induló sz.-v.	reggel	5	45
A délután 4 ó. 16 p.-kor induló gyorsv.	este	9	35

Budapestről Debreczenbe indul:			
A délután 12 ó. 6 p.-kor érkező gyorsv.	reggel	7	25
A délután 3 ó. 29 p.-kor érkező szom.-v.	"	9	—
Az este 6 ó. 26 p.-kor érkező gyorsvonat	d. u.	2	—
Az éjjel 2 ó. 24 p.-kor érkező szom.-v.	este	7	05
Az éjjel 2 ó. 24 p.-kor érkező sz.-m.-v.	"	9	15
P.-Ladányig gyorsvonat átszállítással	d. u.	12	08

Debreczenbe érkezik:			
Budapest felől (gyorsvonat)	d. u.	8	29
Budapest—Nagyvárad felől	este	6	26
Budapest—Nagyvárad felől (gyorsvonat)	éjjel	2	24
Budapest Nagyvárad felől	d. u.	2	15
Csák P.-Ladánytól	reggel	7	45
Csák P.-Ladánytól motor menet	"	5	08
Kolossvár—Nagyvárad felől	"	7	26
Csák Szatmár felől (gyorsvonat)	"	8	48
Csák Szatmár felől	d. e.	11	37
Csák Máramarosziget felől (gyorsvonat)	d. u.	8	55
Csák Máramarosziget felől	este	10	11
Máramarosziget—Szatmár felől	"	6	40
Csák Szatmár felől	reggel	7	30
Kassa—Miskolc felől	d. e.	1	51
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	este	7	50
Kassa—Miskolc felől	d. u.	8	48
Csák Nyiregyháza felől	reggel	7	38
	vasártérről	reggel	7 32
	m. áll. vasutra	"	7 40
	vasártérről	d. e.	11 13
	m. áll. vasutra	"	11 22
	vasártérről	d. u.	1 45
B.-Sz.-Mihály—	m. áll. vasutra	"	1 52
H.-Böszörmény felől	vasártérről	"	3 27
	d. áll. vasutra	"	8 34
	vasártérről	este	6 05
	m. áll. vasuthoz	"	6 12
	vasártérről	"	9 50
	m. áll. vasutra	"	9 57
Füzes-Abony felől vasártérről	d. u.	3	34
Füzes-Abony felől m. áll. vasuthoz	"	5	35
Óhat-Kőcs—Polgár felé vasártérről	reggel	7	44
Óhat-Kőcs—Polgár felől m. áll. vasuthoz	reggel	7	54
Derecske—Nagy-Léta felől	"	7	15
Derecske—Nagy-Léta felől	d. u.	8	13

Hajdúvármegye és Debreczen szab. kir. város
Főispánja.

114—1905.

Pályázati hirdetemény.

Debreczen sz. kir. város törvényhatalmát 3 (három) rendőrfogalmazói és 1 (egy) irodatiszti állás üre-edet meg. Ez állások közül egy rendőrfogalmazó állás kinevezés, két rendőrfogalmazói és az irodatiszti állás pedig az alábbi határidő lejárta után tartandó legközelebbi rendes ökszgyűlésen választás útján fog betölteni.

A rendőrfogalmazói állások mind-egyike évi 1800 korona fizetés és 400 korona lakpénzűl, az irodatiszti állás pedig 1400 korona fizetés és 300 korona lakpénzből álló javadalmazással van egybe kötve.

Azok akik ezekre az állásokra pályázni kívánnak s a törvények minősítést kimutatni képesek, felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám folyó évi március hó 1. napjáig anyival is inkább nyújtják be, mert a későbbben érkező pályázati kérvények figyelembe vételü nem fognak.

Ez alkalommal a választás folytán esetleg megür sedendő állásokra is pályázatot nyitnak.

Debreczen, 1905 február 14.

Domahidy Elemér,
főispán.

Halál eset miatt

ELADÓ

egy jóhírnevű, 23 év óta fennálló fűszer és vaskereskedés. Bővebb felvilágosítást

Püspökudányban

113 h. sz. alatt.

1 liter

Borhegyi borvíz

8 krajczár,

mely kitünő, üdítő egészséges ital, kapható

Máyer Jenőnél

előbb

Geréby Fülöp utódai Debreczen.

Üveg betét 4 krajczár.

Uj! Megnyílt!! Uj!

a Kossuth-utczai Maradék áruház

olcsóbb minden vegeladásnál.

Mint hogy kizárólag rőfös árut rendezünk be, a raktáron levő összes czipő, kalap, női és férfi fehérműek, miederek, kesztyű, nyakkendő, harisnya, női és fiu ruhák, esernyők stb. fél árban árusítjuk el.

Uj! Székely Jenő és Társa utódai Uj!

== Kossuth-utca 15. sz., Gyógyszertárral szemben. ==

Eszaknémetországi

takarmanyrépa magvak,

francia luczerna, veresvirágu lőhere és Mauthner-féle konyhakerti és virágmagvak megérkeztek s a legjutányosabban árusittatnak.

MÁYER JENŐ

fűszer- és csemege üzletében.
Debreczen, Piacz- és Szechenyi-
utca sarak.

Ugy hat, mint a bomba! Antinikotin-cigarettá hüvelyek, szivar skatulákban. Jakabi-gyára Wien, VII. Piaristengasse.

Alapittatott 1864-ben.

Alapittatott 1864-ben.

Évenkint gyártunk cs. és kir szabadalmazott

biztonsági átfedőcserepeinkből 50 milliót.

Egyedüli legregibb, legnagyobb és legjobb telep e szakmába Ausztria-Magyarországon a

BOHN-féle Teglagyár Lugoson.

Gyárak Magyarország több városában.

Gyartmányok:

BOHN-féle szabadalmazott biztonsági átfedőcserepek 272. szám.

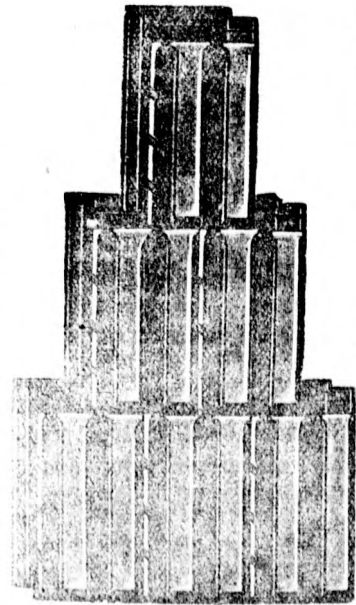
Legolcsóbb, legjobb és legszabb tetőcserep, leghizelgőbb referenciák.

Üvegtablák, gerincscerepek stb.

== Tessék ajánlatot kérni. ==

Bohn M. és Társai

Lugos.

272. szám.